

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Dette lovforslag indeholder en række forskellige elementer, hvor nogle er fornuftige, men helt utilstrækkelige, og andre skadelige eller i hvert fald inderlig overflødige. Konkurrencerådets forbedrede mulighed for at udtale sig om offentlige konkurrencebetingelser er et eksempel på det sidste.

Forslaget er endnu et eksempel på, at når det drejer sig om at skabe gode betingelser for yderligere udlicitering og privatisering, hvor private virksomheder kan komme til at tjene flere penge, så sætter regeringen gerne mere gang i den bureaukratiske mølle og centraliserer beslutningsprocessen.

Sandheden er selvfølgelig, at der kan være gode grunde til, at en bedømmelse af en konkurrencebegrænsnings nødvendighed kan falde forskelligt ud fra kommune til kommune, og at det derfor er overflødigt bureaukrati at gennemføre denne her centralisering.

Det får kun mening, hvis regeringen har tænkt sig at bruge den her manøvre til at lægge yderligere pres på kommunerne for at få dem til at udlicitere flere områder, end de allerede har gjort i dag. Og den slags medvirker vi i Enhedslisten ikke til.

Ellers indeholder forslaget primært bagatelagtige forbedringer, men de er fuldstændig utilstrækkelige. Enhedslisten stemte også i maj år 2000 mod de ændringer i konkurrenceloven, som dengang blev vedtaget.

Vi mener stadig, at der er et akut behov for at stramme fusionsreglerne både ved at sænke omsætningsgrænsen til f.eks. 500 mio. kr., indføre en markedsandelsgrænse og gøre det muligt at inddrage andre elementer end konkurrencehensyn. Det kunne f.eks. være hensyn, som stoppede fusioner, der sædelægger udviklingen på landet, som vi har set det med opkøbene af de små mejerier og slagterier; det kunne være hensyn til beskæftigelse, til forskning eller til udvikling.

Men det var der ikke nogen tilslutning til i maj år 2000. Den daværende SR-regering valgte dengang at indgå et forlig med de borgerlige partier, og resultaterne er også blevet derefter.

Enhedslisten er positiv over for den del af forslaget, der handler om at hæve bødesatserne, og mener, at det kunne være rimeligt i lighed med Forbrugerrådets høringssvar at gennemføre en yderligere forhøjelse.

Vi er også lidt overraskede over, at lov og orden-partierne ikke i forhold til disse ofte meget

omfattende økonomiske forbrydelser ikke overvejer at indføre fængselsstraf. Sandsynligheden for, at fængselsstraf virker forebyggende, er formodentlig langt større over for forbrydere af denne her kaliber end over for så mange andre typer af forbrydere.

De øvrige elementer i forslaget er Enhedslisten positiv over for, så vi vil overveje at stille nogle ændringsforslag, som gør, at vi kan ende med at stemme for forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Først til indledning nogle lidt mere filosofiske betragtninger. Det var noget, den socialdemokratiske ordfører forledte mig til at tænke på med sine bemærkninger om, at vi har for svag en konkurrencesituation i Danmark: Det betyder f.eks. 30 pct. højere priser på nogle varer og 15.000 kr. mindre til forbrug eller mere i udgift pr. familie.

Det er, synes jeg nok, en vinkel, man kan se lidt forskelligt på. Den for høje omkostning eller den for høje avance forsvinder jo ikke bare ud i den blå luft, den kommer også nogle til gode. Hvis butikshandelen i Danmark har for høje omkostninger, er det måske, fordi de har flere mennesker ansat, og det vil sige, at nogle af de 15.000 kr., som en familie har i for stor udgift, altså holder nogle mennesker i arbejde i Danmark. Det er jo ikke penge, der bare bliver væk, de holder trods alt gang i systemet på en eller anden måde. Så det er ikke kun negativt.

De højere priser kan jo også skyldes, at vi stiller strengere krav både til produktionsleddet, til butikshandelen, til kontrol, til kvalitet osv.

Det kan måske også skyldes, at vi har en butiksstruktur i Danmark, som vi godt kan lide. Det er noget af det, vi snakker om i øjeblikket i forbindelse med planloven, hvor den liberale regering vil åbne op for, at vi kan få flere store butikcentre og storcentre osv. Det er nok muligt, at det kan give lavere priser, men det fjerner til gengæld en butiksstruktur, som vi faktisk godt kan lide.

Det er også morsomt at betragte, at selv om varerne er betydelig billigere i Sverige end i Danmark – det påstår man i hvert fald at de er – så er det ikke danskere, der kører til Sverige og handler, det er omvendt svenskerne, der kommer til København og handler, fordi de kan se, at vi har et spændende vareudbud og nogle spændende butikker osv. Så det er altså et tema med variationer. Det var den afdeling.